

O svätom prijímaní IV.

Nepriame účinky svätého prijímania. - Očistenie od hriechov. Tridentký snem odmietol tvrdenie, že by hlavným a jediným úžitkom eucharistie bolo „odpustenie hriechov“. Nemožno preto v žiadnom prípade upúšťať od sviatosti pokánia. Napriek tomu omšové modlitby často prosia o to, aby nás „toto prijatie tvojho tela a krvi očistilo od viny“. Aby nedošlo k nedorozumeniu, dodal snem, že „sväté prijímanie nás zbavuje ľahkých hriechov a chráni pred ťažkými.“ Deje sa to aspoň „nepriamo“ podľa výrazu mnohých teológov. Pekne to vyjadril svätý Bonaventúra obrazným spôsobom: „Eucharistia spôsobuje, že láska je viac žhavá, a tá pomáha stráviť rez hriechu.“ Už aj v starom katechizme máme napísané: „nikto nech nepochybuje o tom, že eucharistia prepačuje a odpúšťa ľahké hriechy, ktorým sa všeobecne hovorí všedné.“

Časné tresty. Vieme, že za hriechy sú aj tresty. Za ťažký hriech trest večného zatratenia, ktorý sa zmýva len svätou spoveďou a k tomu sú ešte aj časné tresty, ktoré si zasluhujeme aj pri ľahkých hriechoch. Všetky dobré skutky, ktoré robíme majú však zvláštnu cenu práve v tom, že zadosťučinujú za tresty, ktoré sme si zaslúžili. Tým väčšia je táto hodnota zadosťučinenia, čím väčšia láska nás vedie konať dobrý skutok. Eucharistia rozmnožuje lásku, a tak spôsobuje, že všetky naše modlitby a skutky majú väčšiu silu zadosťučiniť za tresty, ktoré sme si zaslúžili za zlé skutky.

Ochrana pred ťažkým hriechom. Podľa sv. Tomáša Akvinského je potrebné dobre rozumieť, a to najmä duchovne, príslubu evanjelia, že „nezomrie“, kto bude jesť eucharistický chlieb (porov. Jn 6, 50): nezomrie duchovnou smrťou. Tieto sväté tajomstvá (to zn. prijímanie Kristovho tela) majú silu, aby nás uchránili od ťažkých chýb, aby nám poskytli ochranu proti útoku pokušení, sú nebeskou zárukou, že sa naša duša len tak ľahko nepoškvrní a nepokazí smrteľnou vášňou.“

Ochrana pred ľahkým hriechom. Ľahkých previnení sa dopúšťame obyčajne zo slabosti, alebo z vlažnosti. Eucharistia je „chlieb, ktorý posilňuje srdce človeka“ (Ž 104, 14-15), zapaluje lásku, premáha teda vlažnosť.

Bezpečnosť pred zlým duchom. Sv. Ján Zlatoústý píše: „Božia krv zaháňa diabla. Privoláva dobrých anjelov. Keď

odchádzame od stolu Pána, je to, ako by z nás šľahali plamene, ktoré obracajú diabla na útek.“ Zaiste viac vzdoruje pokušeniu silnejšia láska k Bohu, ktorú získavame pri svätom prijímaní..

Oslabenie zlých náklonností. Pre veľkú lásku ustupujú do pozadia malé záľuby. Láska k Bohu utlmuje lásku k svetu, k telu, duša cíti menej silu ich príťažlivosti.

Pokrm duše. Pokrmom sa nahrádzajú straty, obnovujú sa sily k životu. Eucharistia podľa slov sv. Františka Saleského, hojí duševné straty, dáva silu k činom, ku zachovaniu prikázaní, rád a dobrých vnuknutí.

Zdroj horlivosti. Preto je potrebné sväté prijímanie zvlášť v časoch životných skúšok, napríklad pri prenasledovaní, v silných pokušeniach, v nebezpečenstvách, že by sme mohli stratiť vieru alebo čnosť.

Útecha a radosť. Prírodné jedlo slúži nielen ku tomu, aby zachovávalo telo, ale dáva mu aj vzrast, pre chuť potom je ale zdrojom nového potešenia a nových sladkostí. Podobne aj svätý eucharistický pokrm udržuje dušu, a navyše jej dáva prežívať stále väčšiu radosť v Božích veciach. Preto ho právom prirovnávame ku manne, v ktorej bolo všetko potešenie a všetky chute.

Sila modlitby. Modlitba k Bohu sa koná „skrze Krista nášho Pána“, preto ju Otec vypočuje. Eucharistia nás s Kristom spája a naša modlitba je z tohto hľadiska dokonalá. Preto máme využiť okamih po svätom prijímaní čo najviac k modlitbe.

Účinky vzhľadom na telo. Eucharistia je pokrmom duše. Ale i telo má z nej úžitok. Vypočítavajú sa obyčajne tieto výhody. Naše telo sa stáva akoby svätostánkom, pripodobňuje sa Panne Márii pri tajomstve vtelenia, keď počala a pod srdcom nosila Božieho syna. Eucharistia pôsobí ukludňujúcim spôsobom na zmyslové hnutia. Text mnohých liturgických modlitieb nazýva eucharistiu nielen ochranou duše, ale aj tela, teda i vo vonkajších nehodách a nebezpečenstvách, ktoré nie sú len mravného charakteru. Samotné Kristove slová zaručujú vzkriesenie a nesmrteľnosť tomu, kto je jeho telo (por. Jn 6,58). Preto nazýva sv. Ignác z Antiochie Eucharistiu „liekom nesmrteľnosti“ a Lev XIII. píše, že svätá hostia „vkladá do nášho tela kvas nesmrteľnosti, zasieva doň semienko nesmrteľnosti“.

Mário Orbán

Blúdiaci

Nepriehľadnou tmou
som blúdil,
slabozraký hriešnik,
pramienok svetla
v diaľke prehliadal
unavený zhom
všedných dní.

Keď som bol na dne
a vyčerpaný
som padal
bez modlitby a chleba,
tu objali ma
mocné ruky
a pozdvihli na cestu.

Zvonili zvony.
Rozvidnelo sa.
Bol čas na modlitbu.
Bola nedeľa.

Bohumil H. Chmelík

Ľudia sa často pýtajú, ako sa Boh môže ešte pozerat' na svet, na všetku biedu, vojny, malé bezbranné deti, ktoré následkom ľudskej nenávisti a sebeckta prichádzajú o život, na svet, v ktorom dve tretiny ľudstva žijú na pokraji biedy. Nájdu sa aj takí, ktorí dokonca tvrdia, že je to dôkaz jeho neexistencie lebo ak by existoval musel by už dávno konať. Sú to závažné existenčné otázky, preto ich kresťanstvo nesmie prehliadať.

Ježiš vo svojom podobenstve o trpezlivom hospodárovi rieši niektoré z nich. Vykresľuje človeka, ktorý vie o kúkoli rastúcom v pšenici, no nedovolí ho zničiť. Netrhá ho a zakáže to aj svojim pomocníkom. Pritom dobre vie, že kúkol' oberá pšenicu o priestor a vlahu. Rozhodol sa však čakať až do konca, do dňa žatvy. Záleží mu na klasoch a nedovolí, aby sa čo i len jeden omylom zničil, hoci pre prílišnú horlivosť. Klasy sú príliš vzácne. Na tomto obraze predkladá apoštolom vysvetlenie logiky konania Božej prozreteľnosti. Bolo im jasné, že klasom je veriaci, ktorý musí rásť a dozrievať vo svete poškodenom zlom.

Prečo teda Boh nekoná a nemetá hromy--blesky? Prečo to všetko pripustí? Pretože je trpezlivý. Nekoná unáhle. Tento fakt nás núti zamyslieť sa aj nad veľkosťou dobra, kvôli ktorému trpezlivý hospodár čaká. Sme jeho vzácnou úrodou, jeho ľudom, a tomu zodpovedá aj dobro, ktoré nás očakáva. Čo to však znamená, ak kvôli nemu pripustí, aby sme nespravodlivo trpeli a boli ponížovaní? Dobro, ktoré nás v deň žatvy očakáva, prevyšuje všetko zlo okolo nás. Učíme sa, že Boh je vševiediaci, všemohúci, všadeprítomný. Nemali by sme však zabúdať, že s tým úzko súvisí aj jeho nekonečná trpezlivosť s nami a so svetom, ktorý pretvárame.

Prečo teda Boh nekoná a nemetá hromy--blesky? Prečo to všetko pripustí? Pretože je trpezlivý. Nekoná unáhle. Tento fakt nás núti zamyslieť sa aj nad veľkosťou dobra, kvôli ktorému trpezlivý hospodár čaká. Sme jeho vzácnou úrodou, jeho ľudom, a tomu zodpovedá aj dobro, ktoré nás očakáva. Čo to však znamená, ak kvôli nemu pripustí, aby sme nespravodlivo trpeli a boli ponížovaní? Dobro, ktoré nás v deň žatvy očakáva, prevyšuje všetko zlo okolo nás. Učíme sa, že Boh je vševiediaci, všemohúci, všadeprítomný. Nemali by sme však zabúdať, že s tým úzko súvisí aj jeho nekonečná trpezlivosť s nami a so svetom, ktorý pretvárame.

Jaroslav Ivančo

Ovocie ducha

Som šokovaný neschopnosťou ľudí navzájom sa pochopiť, mať sa vzájomne radi, byť spolu šťastní. Média nás denne zaplavujú senzáciami a katastrofami. Na konferenciách sa márne hľadá porozumenie. Zdá sa, že nik nie je ochotný zmierením prispievať k mieru. Akoby nik nebol ochotný sa zmeniť.

Každý by rád začal u toho druhého. Každý chce žalovať, domáhať sa spravodlivosťou, brať na zodpovednosť. Uviazli sme v Babylone. Sme posadnutí duchom Babylonu, duchom zmluky a temnoty.

Nemôžeme sa pokúsiť vytvoriť ticho, hľadať ducha svetla, ducha lásky, Ducha Božieho? Keď v našom srdci začne prebývať Boh, budeme prinášať jeho nádherné ovocie.

Ovocie ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, priateľskosť, dobrota, vernosť, miernosť, trpezlivosť a jednoduchosť.

Phil Bosmans

Čím viac nás životný trend unáša do mnohých aktivít i povrchnej zábavy, o to vedomejšie sa vo vlastnom záujme musíme usilovať uchrániť si aj tento rozmer nedele. Ako na to, možno zhrnúť do niekoľkých bodov:

- Kto nevie odpočívať, nevie ani pracovať. Dobiehaním domácich či iných prác v nedeľu sa od nich neoslobodzujeme, ale zamotávame v aktivizme a zo života nám uniká to podstatné.

- Od toho, či sa dokážeme zastaviť, stíšiť, poďakovať Bohu za pomoc pri našich prácach a priniesť mu ich ako obetný dar, závisí ich vnútorná hodnota. Bez nedele má naše celotýždenné namáhanie len praktický význam, vďaka správne slávanej nedeľi sa stáva darom pre Boha a nadobúda večnú hodnotu.

- Cez týždeň nás pohlcuje veľa praktických povinností a problémov. Nestíhame si všímať a vychutnať prebúdajúcu sa jar, rozkvitnuté kvety, padajúce lístie, zasneženú krajinu. K dňu oslavy Boha Stvoriteľa patrí aj vychádzka do prírody, najlepšie rodinná alebo spolu so známymi, ale aj v samote, čas pookriatia, čas uvedomiť si, že svet a život sú aj pekné. Ťažko oslavovať Boha, ak si nevšíame krásu jeho stvorenia.

- Na vrchole, pri kríži, na kalvárii, na brehu rieky je vhodné vytvoriť si pár chvíľ na výslovnú modlitbu, napríklad desiatok ruženca svetla o premenení na vrchu Tábor, alebo sa pomaly pomodliť niektorý zo žalmov oslavujúcich Boha Stvoriteľa (Ž8,19, 66, 92, 93, 95,148).

- Okrem prírody sú tu aj diela ľudského ducha, umelecké diela, chrámy, literatúra. Duchovne a kultúrne pookriať, vychutnať peknú hudbu, prečítať si hodnotný román - to všetko patrí k nedeľi, zvlášť ak i za diela druhých ľudí na záver poďakujeme Bohu.

Sväté omše v 16. týždni Cezročného obdobia

22.VII. utorok

18.00 + Marek Tomašovič a rodičia

23.VII. streda

18.00 + Silvester Stojkovič, manž.Štefánia a deti

25.VII. piatok

18.00 + Vojtech Uhlár a manž. Veronika

26.VII. sobota

18.00 + Anna Uhlárová

Upratovanie kostola č.d. 354 – 387

27.VII. 17. Nedeľa Cezročného obdobia

8.00 + Anton Hrdlovič a manž. Mária

9.15 za živých a zomrelých členov dychovej hudby Vištučanka - bude tradične pri kaplnke sv. Anny

Liturgický kalendár

21.VII. pondelok sv.Vavrinec z Brindisi, kňaz, učiteľ Cirkvi

22.VII. utorok sv.Mária Magdaléna

23.VII. streda sv.Brigita, rehoľníčka, spolupátrónka Európy-
sviatok

24.VII. štvrtok sv.Sarbel Makhluť, kňaz

25.VII. piatok sv.Jakub, apoštol - sviatok

26.VII. sobota sv.Joachim a Anna, rodičia Panny Márie

z mojej lásky nevypadol nik, kto sa azda vo svojej rodine cíti nepochopený, neprijatý, odmietnutý...
Zahŕňam do nej tých, čo sú v rodinách chorí,
starí,
ktorí stratili zmysel pre Božie veci.

Josef Šuppa, SJ „V dnešný večer- meditácie“

AKO TRAFIŤ DO ČIERNEHO Lanny Bassham, zlatý olympijský medailista v streľbe z malokalibrovky, hovorí o tom, aký význam má sústredenie v jeho streleckom majstrovstve:

„Pri tomto športe je základ nepohnúť sa. Do terča, ktorého stred je veľký len ako minca, strieľame zo vzdialenosti 50 metrov, čo je o trochu viac ako polovica futbalového ihriska. Ak koniec hlavne vychýlite o viac než päť tisícín milimetra, trafiť do vedľajšieho kruhu terča a stratíte bod. Preto som sa musel naučiť doslova všetko v tele zastaviť. Na chvíľu prestanem dýchať. Tým, že 12 hodín pred pretekmi už nič nejem, zastavím tráviaci proces. Behaním sa snažím udržať si pulz okolo 60 úderov za minútu. To znamená, že medzi jednotlivými údermi srdca mám celú sekundu pokoja na zamierenie. Zistil som však, že hlasitosť úderu sa v napätí zvýši natoľko, že každý úder mnou naozaj trochu pohne. Len vytrvalým tréningom môžem získať nad svojím telom dostatočnú kontrolu. Dôležité sú aj skúsenosti. Trvá to niekoľko rokov, kým sa človek naučí odhadnúť vonkajšie vplyvy: vietor, osvetlenie, terén...“

Potom treba zvládnuť ešte 80 % prípravy a problémov - svoju myseľ. Je naozaj veľmi ťažké nenechať sa ňou vyrušovať, úplne ju vypnúť a na nič iné nemyslieť.“

Zvíťaziť nad svojimi pochmúrnymi, neužitočnými či priam škodlivými myšlienkami je často veľmi ťažké. Ale víťazstvo v tomto neviditeľnom boji je zárukou mnohých viditeľných víťazstiev.

Keď sa človek priateľí s Bohom, má sklon byť prísny k sebe a nenáročný k druhým. Keď sa s ním však nepriateľí, je nenáročný k sebe a prísny k druhým.

John Newton

Bl. Georg Preca
26.júl

Svätý otec Ján Pavol II. dňa 9. mája 2001 blahorečil Gorga Precu spolu s Nazju Falzonom a Mariou Adeodatou Pisaniovou, ktorí sa nezmazateľne zapísali do histórie Cirkvi na Malte.

Otec Preca sa narodil 12. februára 1880 vo Valecre, hlavnom meste Malty. Svoj rodný ostrov nikdy neopustil, no jeho meno prekročilo hranice mnohých štátov. Maltský sv. Filip Neri, ako ho nazývali, mal v živote jediný cieľ - pomáhať ľuďom a povzbudzovať ich a meniť ich srdcia. Po štúdiu na gymnáziu sa stal karmelitánskym terciánom a vstúpil do seminára. Ako kňaz sa venoval príprave mladých animátorov a katechetov. Z tejto iniciatívy sa v roku 1907 zrodila Societas Doctrinae Christianae (Spoločnosť kresťanskej náuky) so ženskou a s mužskou vetvou. Projekt, ktorý sa stal všeobecne známy ako MUSEUM (Museo per conservare la parola di Dio - múzeum na ochranu Božieho slova, ale aj akronym Magister utinam sequatur Evangelium universus mundus - Pane, aby sa celý svet riadil evanjeliom), schválili cirkevné authority roku 1932. Základom tohto diela bol apoštolát organizovaný laikmi, ktorých povolaním bolo posväcovať svoje okolie. Išlo o prevratnú novinku predchádzajúcu o niekoľko desaťročí koncilový dekrét o apoštoláte laikov. Na realizáciu

plného Zjednotenia s Ježišom Kristom a na lepšie uskutočňovanie služby jeho kráľovstvu sa členovia spoločnosti zaväzovali celibátom. V rokoch druhej svetovej vojny sa iniciatíva otca Precu rozšírila do všetkých maltských farností a na príľahlý ostrovček Gozo. Činnosť spoločnosti vždy sprevádzala hlboká viera jej členov, intenzívny život modlitby, živá oddanosť Najsvätejšej Trojici a Panne Márii, Matke dobrej rady. Neprehliadnuteľné boli aj cnosti otca Precu - jednoduchosť, pokora a rozhodnutie žiť v chudobe. Vo svojom diele čerpal z mnohých foriem spirituality - od sv. Vincenta de Paul cez sv. Františka z Assisi až po sv. Jána z Kríža. Vedel „rozlámať“ chlieb života, Božie slovo, na malé kúsky, ktoré všetci dokázali prijať. Ľudí priťahovali jeho kázne a katechézy a s dôverou zverovali svoje deti do starostlivosti jeho spoločnosti. Aj keď 26. júla 1962 otec Preca zomrel, jeho duch ostal žiť v mnohých maltských rodinách. Spoločnosť MUSEUM sa rozšírila do Austrálie, Afriky, ale aj do Albánska a Peru. V roku 1976 sa začal proces blahorečenia jej zakladateľa na Malte a v roku 1998 bol Gorg Preca uznaný za ctihodného. Jeden zo zázračných prípadov uzdravenia na príhovor otca Precu zdokumentoval dodnes žijúci známy oftalmológ a bývalý prezident Maltskej republiky Censu Tabine

*Z talianskych prameňov spracovala
Katarína Žáková*

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku